

Den første Sag paa Dagsordenen var :

Afgørelse af Formandens Forslag med Hensyn til Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 22. Marts d. A. i Warschau afsluttet Handels- og Skibsfortraktat mellem Danmark og Polen med dertil hørende Slutprotokol og Tillægsprotokol vedrørende Traktatens Gyldighed for Fristaden Danzig.

Formanden: Mit Forslag gaar, som tidligere nævnt, ud paa, at Sagen undergives to Behandlinger, hvorved, hvad Fristerne angaar, Reglerne i Forretningsordenens § 23 iagttages, medens Sagen i øvrigt behandles efter Reglerne for Lovforslags første og anden Behandling. Hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Forslaget som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 531).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Finanslovforslaget for 1924—25, som i Dag foreligger til første Behandling i det høje Ting, udviser paa Driftsbudgettet en Indtægt af 411 223 000 Kr., hvilket er ca. 12 Millioner mindre end det sidst aflagte Statsregnskab. § 2, Udbytte af Statsvirksomhederne, er anslaaet til at indbringe 4 764 000 Kr., medens dette Udbytte paa det sidste Statsregnskab var 2 694 000 Kr. Det er en Fremgang, men ikke en nær saa stor som paaregnet paa det oprindelige Finanslovforslag. Aarsagen hertil er hovedsagelig Dyrtidstillæggets Forøgelse og de stigende Kul- og Materialpriser. Indtægterne er heller ikke blevet saa store som oprindeligt antaget, men de er dog nu i langsom Stigen, saa det er ikke usandsynligt, at det endelige Resultat bliver bedre end her anslaaet. Paa § 3, Renter og andet Udbytte af Beholdninger og udestaaende Fordringer, er anslaaet en Indtægt af 6 638 000 Kr., hvilket er mindre end Udbyttet paa det sidste Statsregnskab, 10¼ Million. Aarsagen er væsentlig Renten af de 40 Millioner, som laantes i Nationalbanken til Indkøb af de 40 Mill. Kr. Præferentaktier i Landmandsban- ken, som jo foreløbig ingen Rente afkaster, og endvidere den Omstændighed, at der i

1922—23 endnu var en Del tilbage af Provenuet af det sidste amerikanske Statslaan. Paa § 5, Skatter og Afgifter, er Indtægten anslaaet til 391 157 000 Kr., medens den paa samme Paragraf efter Regnskabet for 1922—23 var godt 398 000 000 Kr. Aarsagen til denne Mindreindtægt er, at Indkomst- og Formueskatten, som i 1922—23 indbragte ca. 159½ Million, for 1924—25 ikke har kunnet anslaaes til mere end 124½ Million. Der er nu ganske vist Grund til at mene, at denne Skat vil indbringe ikke uvæsentligt mere, end den her er ansat til, men det er jo rigtigt at ansætte Beløbet saa forsigtigt som muligt, og jeg har ikke ment at kunne gaa videre end til at tage Hensyn til de forholdsvis faa Ligningsresultater, der allerede foreligger. Men efter de Oplysninger, der siden er fremkommet om Ligningerne rundt omkring i Landet, maa det antages, at dette Beløb er særdeles beskedent anslaaet, og at, som sagt, det endelige Beløb vil blive ikke uvæsentligt større. Til Gengæld anslaaes Forbrugsskatterne paa Forslaget til 205 290 000 Kr., og det er jo en meget væsentlig Fremgang fra det sidste Statsregnskabs Tal, som var 175½ Million. Der- ved er det Tab paa 35 Millioner, der, sammenlignet med Statsregnskabet, er paa Indkomst- og Formueskatten, for den langt overvejende Dels Vedkommende dækket. Det er jo en overordentlig stor Nedgang, der har fundet Sted i Skatteindtægten, naar jeg sammenligner med 1919—20. Den Gang var Skatteindtægten ikke mindre end 575½ Million, og nu er den, trods den stærke Fremgang i Forbrugsskatterne, gaaet ned til godt 391 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at hvis Regeringen ikke havde draget Omsorg for en væsentlig Forøgelse af Forbrugsbeskatningen paa Luksusvarer, vilde Udsigten til Balance for det kommende Finansaar være ganske tilintetgjort. Hvad Forbrugs- skatterne angaar, maa jeg desuden bemærke, at der kan paaregnes at ville indkomme mindst 8 Millioner mere end her anslaaet, først og fremmest paa Grund af den midlertidige Forøgelse af Toldafgifterne, som kom forrige Aar, og som ikke har kunnet opføres paa Finanslovforslaget, fordi denne Indtægt beror paa midlertidig Lov og endnu ikke er blevet gjort permanent, saaledes som jeg antager det vil ske i Løbet af kort Tid paa Forslaget til den tekniske Toldlov. Hertil kommer den midlertidige Lov, der har haft særlig valutamæssigt Formaal, om Forøgelse af forskellige Toldsatser, som er blevet vedtaget i indeværende Aar. Den gælder jo kun til 30. Juni, og det har derfor ikke været muligt at opføre nogen Indtægt herfra paa Finanslovforslaget. Men jeg